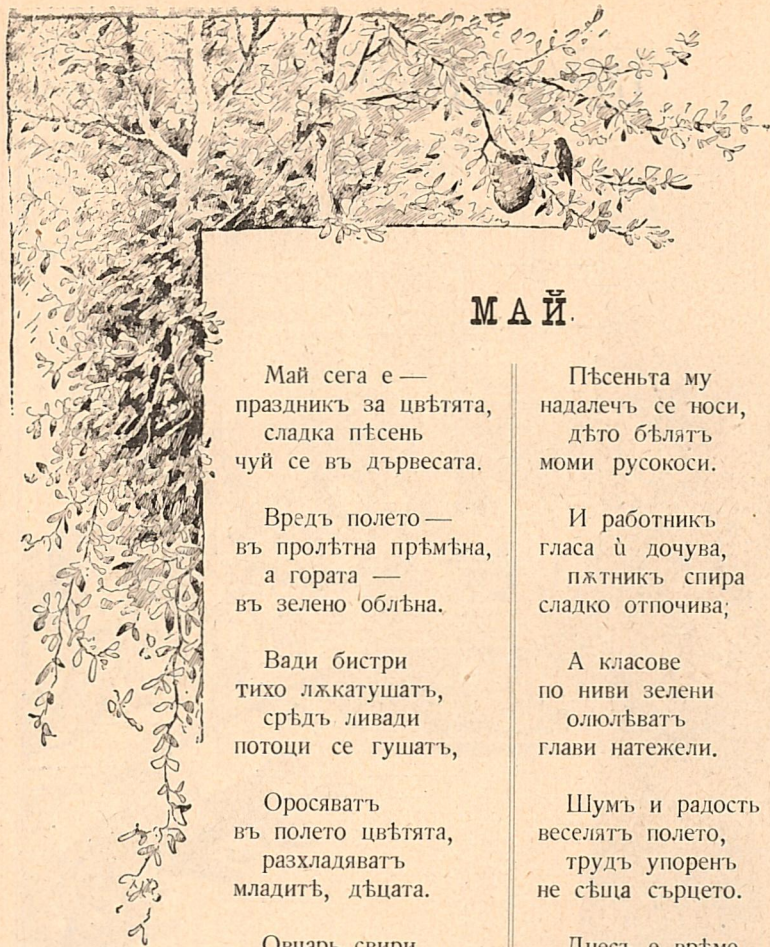

М А Й.

Май сега е —
празникъ за цвѣтята,
сладка пѣсень
чуй се въ дървесата.

Вредъ полето —
въ пролѣтна прѣмѣна,
а гората —
въ зелено облѣна.

Вади бистри
тихо лжкатушатъ,
срѣдъ ливади
потоци се гушатъ,

Оросяватъ
въ полето цвѣтята,
разхладяватъ
младитѣ, дѣцата.

Овчаръ свири
подъ дебела сѣнка,
овци тири
изъ китна полянка;

Пѣсенъта му
надалечъ се носи,
дѣто бѣлятъ
моми русокоси.

И работникъ
гласа ѝ дочува,
пжтникъ спира
сладко отпочива;

А класове
по ниви зелени
олюлѣватъ
глави натежели.

Шумъ и радость
веселятъ полето,
трудъ упоренъ
не сѣща сърцето.

Днесъ е врѣме
за трудъ, за печалба —
сиромахътъ
се мжчи до жалба.

Май сега е —
празникъ за цвѣтята,
май е празникъ
и за насъ, дѣцата!

Цвѣтко.